

**SUOMEN YMPÄRISTÖKESKUKSEN
RAPORTTEJA 14 | 2006**

Ympäristönsuojelulain mukaiset valtion ympäristölupa- päätökset 2005

Mikko Attila

SUOMEN YMPÄRISTÖKESKUKSEN
RAPORTTEJA 14 | 2006

Ympäristönsuojelulain mukaiset valtion ympäristölupa- päätökset 2005

Mikko Attila

Helsinki 2006

SUOMEN YMPÄRISTÖKESKUS

S Y K E

Suomen ympäristökeskuksen raportteja 14 | 2006
Suomen ympäristökeskus
Ympäristöasioiden hallintayksikkö

Taitto: Ritva Koskinen

Julkaisu on saatavana myös internetistä:
www.ymparisto.fi/julkaisut

Edita Prima Oy, Helsinki 2006

ISBN 952-11-2426-1 (nid.)
ISBN 952-11-2427-X (PDF)
ISSN 1796-1718 (pain.)
ISSN 1796-1726 (verkkoj.)

SISÄLLYS

Johdanto	5
Lyhenteet.....	6
I Lupamäärät	7
1.1 Perustiedot.....	7
1.2 Toimialakohtainen jakautuminen.....	8
1.3 IPPC-laitosten luvat.....	10
1.4 Lupatyypit.....	11
1.5 Maantieteellinen jakautuminen	12
2 Käsittelyaika	14
2.1 Käsittelyaika viranomaisittain	14
2.2 Käsittelyaika toimialoittain.....	15
2.3 Lupahakemusten täydennykset.....	16
2.4 Neuvottelut ja tarkastuskäynnit.....	17
3 Osallistumismenettelyt	18
3.1 Lakisääteiset lausunnot	18
3.2 Muistutukset ja mielipiteet	18
3.3 Valitukset.....	20
4 Lupamääräykset	22
4.1 BAT ja BEP	22
4.2 Energiatehokkuus.....	22
5 Muut tiedot	24
5.1 Toiminnan aloittamislupa (YSL 101 §).....	24
5.2 Asetuksen noudattamisvelvoite (YSL 56 §).....	24
5.3 Luvan voimassaolo ja tarkistamispäivämäärä.....	24
5.4 Käsittelymaksu.....	24
Liite 1.	25
Liite 2.	26
Kuvailulehdet	27

Johdanto

Tässä raportissa kuvataan Suomen ympäristökeskuksessa (SYKE) tehdyn valtion ympäristölupaviranomaisten vuonna 2005 myöntämien ympäristönsuojelulain (YSL) mukaisten ympäristölupapäätösten seurannan tulokset. Vuosi 2005 oli järjestyksessä kuudes lupien myöntämisvuosi YSL:n voimaantulon jälkeen. Ympäristölupaviranomaisten toimivaltajako on esitetty ympäristönsuojeluasetuksen (YSA) 5–7 §:ssä.

Lupaseurannan tiedot perustuvat alueellisten ympäristökeskusten ja ympäristölupavirastojen YSA 23 §:n mukaisesti SYKEN kirjaamoon lähettämiin lupapäätöksiin. Päätökset arkistoitiin sekä paperiversioina että sähköisesti Ympäristöasioiden hallintayksikössä. Seuratut tiedot voi jakaa karkeasti seuraaviin viiteen ryhmään:

- perustiedot
- käsittelyaika
- osallistumismenettelyt
- lupamääräykset
- muut tiedot

Seurannan ensisijaisena tarkoituksena on tuottaa tietoa ympäristölupamenettelyn toimivuudesta, ympäristönsuojelulain soveltamisesta lupamenettelyssä, lupien käsittelyajoista sekä lupien jakaantumisesta eri toimialoille. Tulokset auttavat kehittämään lupapäätöksiä yhdenmukaisemmaksi ja ne tukevat myös erilaisissa lupiin liittyvissä kansainvälisissä raportoinneissa, mm. kolmen vuoden välein Euroopan komissiolle annettavan ns. IPPC-raportoinnin tietojen keräämisessä.

Seurantaraportti täydentää ympäristöministeriön (YM) tekemää lupapäätösten seuranta, joka perustuu lupaviranomaisten toimittamaan vuosikertomusaineistoon.

Lyhenteet

AYK	alueellinen ympäristökeskus
ESA	Etelä-Savon ympäristökeskus
HAM	Hämeen ympäristökeskus
IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control, direktiivi 96/61/ EY ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi
ISY	Itä-Suomen ympäristölupavirasto
KAI	Kainuun ympäristökeskus
LAP	Lapin ympäristökeskus
KAS	Kaakkois-Suomen ympäristökeskus
KSU	Keski-Suomen ympäristökeskus
LOS	Lounais-Suomen ympäristökeskus
LSU	Länsi-Suomen ympäristökeskus
LSY	Länsi-Suomen ympäristölupavirasto
PIR	Pirkanmaan ympäristökeskus
PKA	Pohjois-Karjalan ympäristökeskus
PPO	Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus
PSA	Pohjois-Savon ympäristökeskus
PSY	Pohjois-Suomen ympäristölupavirasto
UUS	Uudenmaan ympäristökeskus
YLV	ympäristölupavirasto
YM	ympäristöministeriö
YSA	ympäristönsuojeluasetus (169/2000)
YSL	ympäristönsuojelulaki (86/2000)

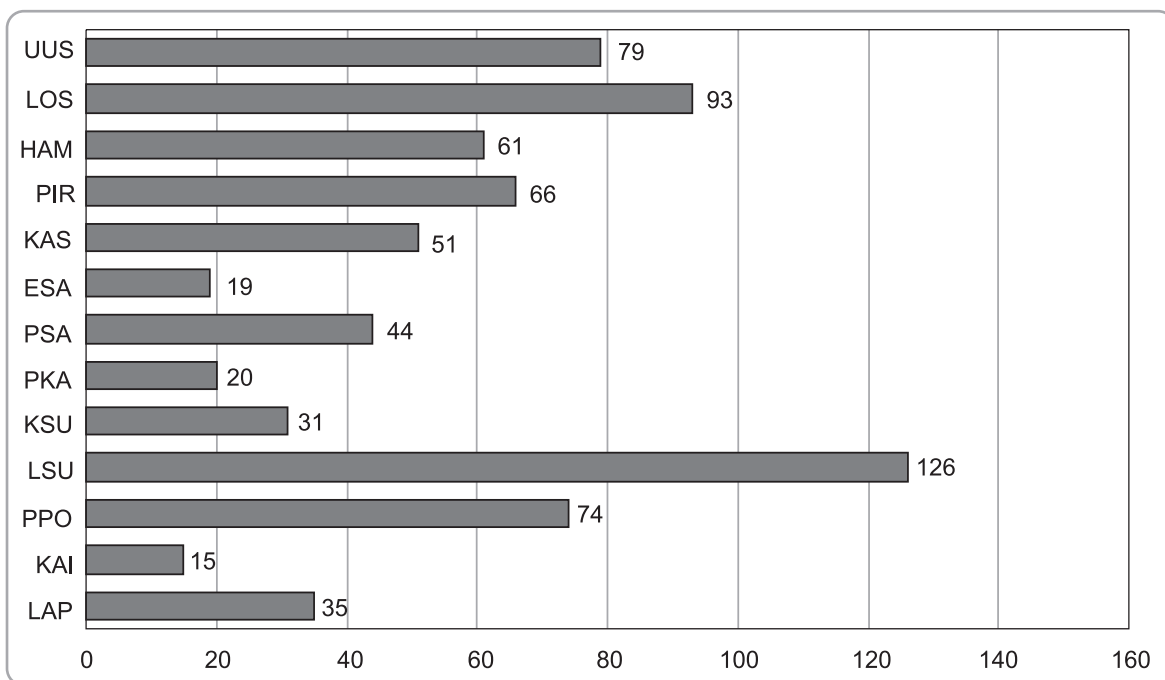
1 Lupamäärät

1.1

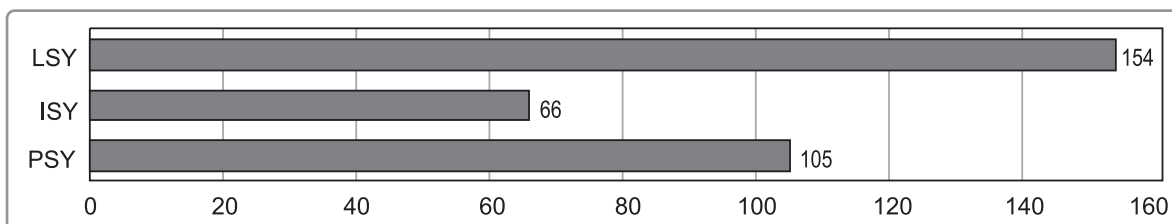
Perustiedot

Valtion ympäristölupaviranomaiset eli alueelliset ympäristökeskukset (13 kpl) ja ympäristölupavirastot (3 kpl) antoivat vuonna 2005 yhteensä 1039 YSL:n mukaista lupapäätöstä. Näistä 714 päätöstä (69 %) annettiin alueellisissa ympäristökeskuksissa ja 325 päätöstä (31 %) ympäristölupavirastoissa.

Määrällisesti eniten päätöksiä annettiin aluekeskuksista Länsi-Suomen ympäristökeskuksessa (126 kpl eli 18 % kaikista alueellisissa ympäristökeskuksissa annetuista luvista) ja Lounais-Suomen ympäristökeskuksessa (93 kpl, 13 %). Vähiten ympäristölupia myönnettiin Kainuun (15 kpl, 2 %) ja Etelä-Savon ympäristökeskuksissa (19 kpl, 3 %). Ympäristölupavirastoista eniten lupapäätöksiä antoi Länsi-Suomen ympäristölupavirasto, 154 kpl eli 47 % kaikista ympäristölupavirastoissa annetuista luvista. Lupamäärät viranomaisittain on esitetty kuvissa 1 ja 2.

Kuva 1. Alueellisten ympäristökeskusten myöntämien ympäristölupien määrä (kpl)

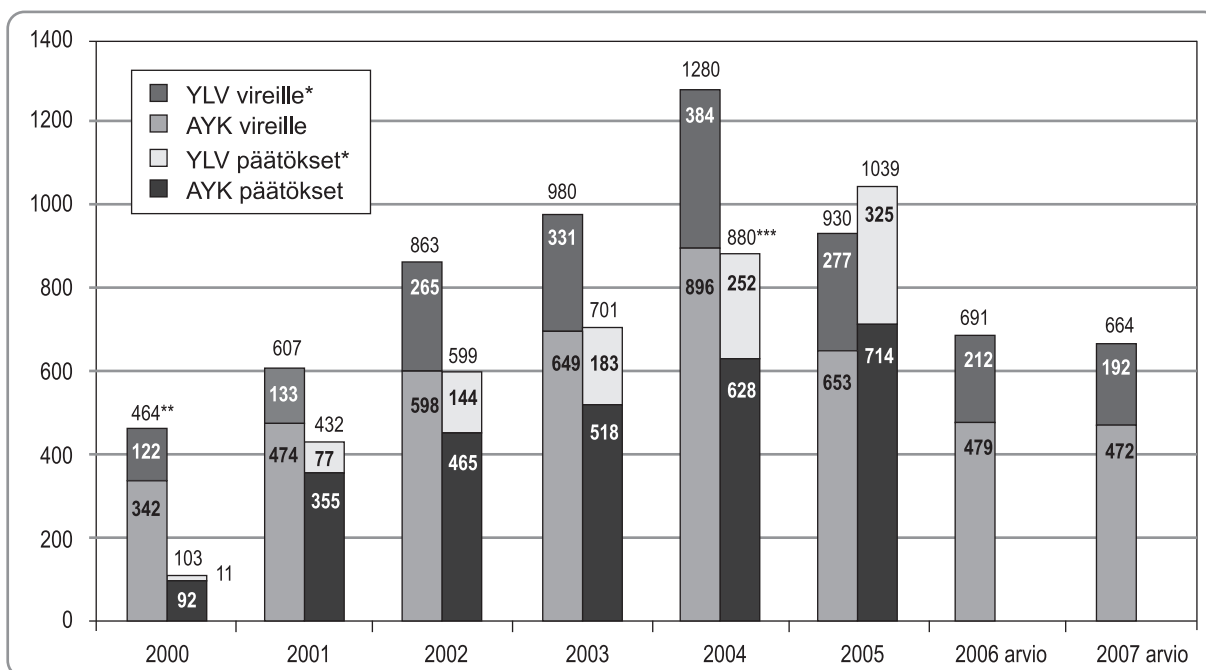

Kuva 2. Ympäristölupavirastojen myöntämien ympäristölupien määrä (kpl)

Päätöksistä kaikkiaan 50 kappaletta (5 %) koski ns. sekahankkeita eli tapauksia, joissa lupa myönnettiin sekä ympäristönsuojelulain että vesilain mukaisena (YSL 39 §). Merkittävin toimiala sekahankkeissa oli kalankasvatus.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn liittyvä YVA-yhteysviranomaisen lausunto oli saatu 16 sellaisesta hankkeesta, jolle myönnettiin ympäristölupa vuonna 2005.

Kuvassa 3 on esitetty YSL:n mukaisten lupapäätösten ja vireilletulleiden hakemusten määrät YSL:n voimaantulon jälkeiseltä ajalta eli 1.3.2000–31.12.2005 sekä arvio vireilletulevien hakemusten määristä vuosina 2006 ja 2007. Päätösten yhteenlaskettu määrä on 3 752 kpl.

Kuva 3. Valtion lupaviranomaisten myöntämät YSL:n mukaiset ympäristölupapäätökset sekä vireille tulleet hakemukset (tiedot vireilletulleista: YM)

* sisältää myös YSL:n ja vesilain mukaiset ns. sekahankkeet

** sisältää myös ympäristölupamenettelylain mukaiset hakemukset tammi-helmikuulta 2000

***luku poikkeaa YM:n lupamäärästä (902 kpl) erilaisten kirjaustapojen vuoksi

1.2

Toimialakohtainen jakautuminen

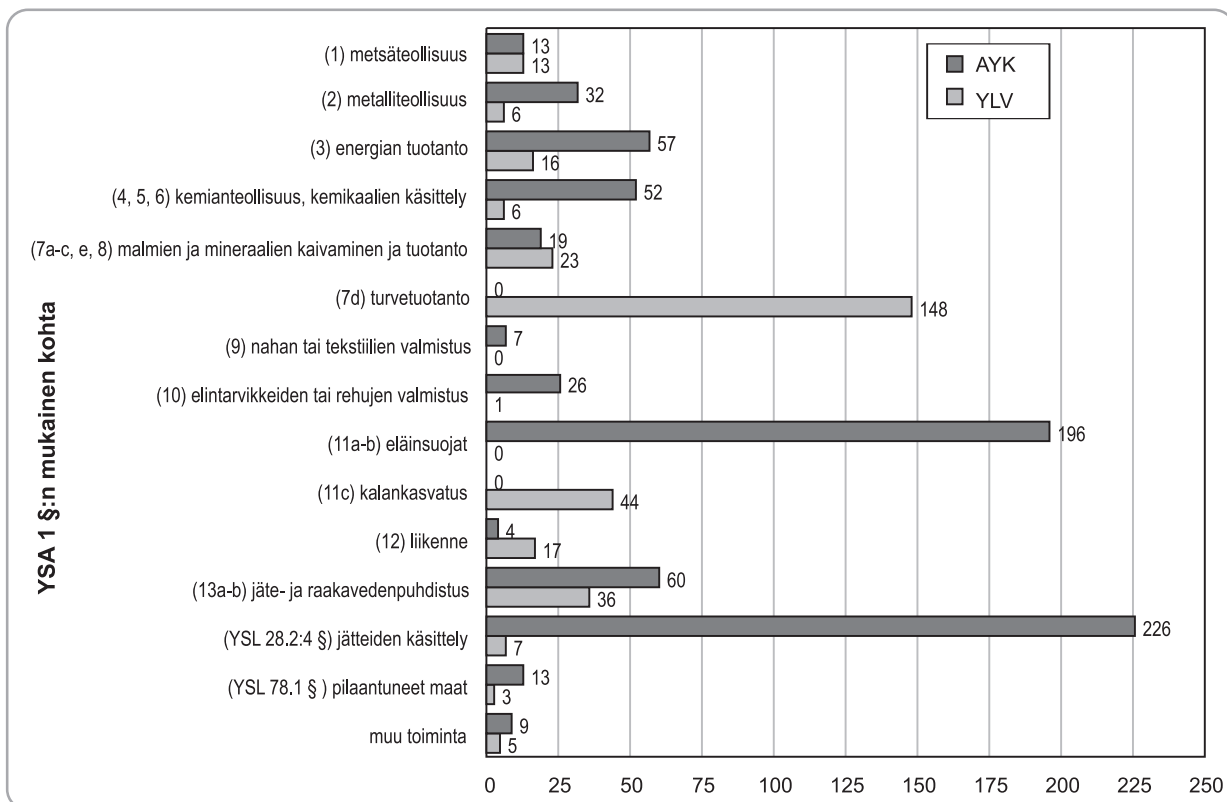
Kuvassa 4 on esitetty lupapäätösten toimialakohtainen jakautuminen ympäristönsuojelusetuksen 1 §:n mukaisesti. Eniten lupia myönnettiin jätteiden käsittelylle, eläinsuojille sekä turvetuotannolle, jotka yhdessä kattoivat 55 % kaikista myönnetyistä luvista. Lupia myönnettiin runsaasti myös jätevedenpuhdistamoille, pintavettä käyttäville raakavedenpuhdistamoille sekä energiantuotantolaitoksille. Lukumääräisesti vähiten, seitsemän lupaa, myönnettiin nahan tai tekstiilien tuotantoon tai käsittelyyn.

Pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyyn annettiin alueellisissa ympäristökeskuksissa yhteensä 14 ympäristölupapäätöstä ja ympäristölupavirastoissa kaksi kappaletta. Alueelliset ympäristökeskukset antoivat näiden lisäksi 270 tähän seurantaan kuulumatonta päätöstä, jotka koskivat pilaantuneiden maa-ainesten kunnostamisesta jätettyjä ilmoituksia.

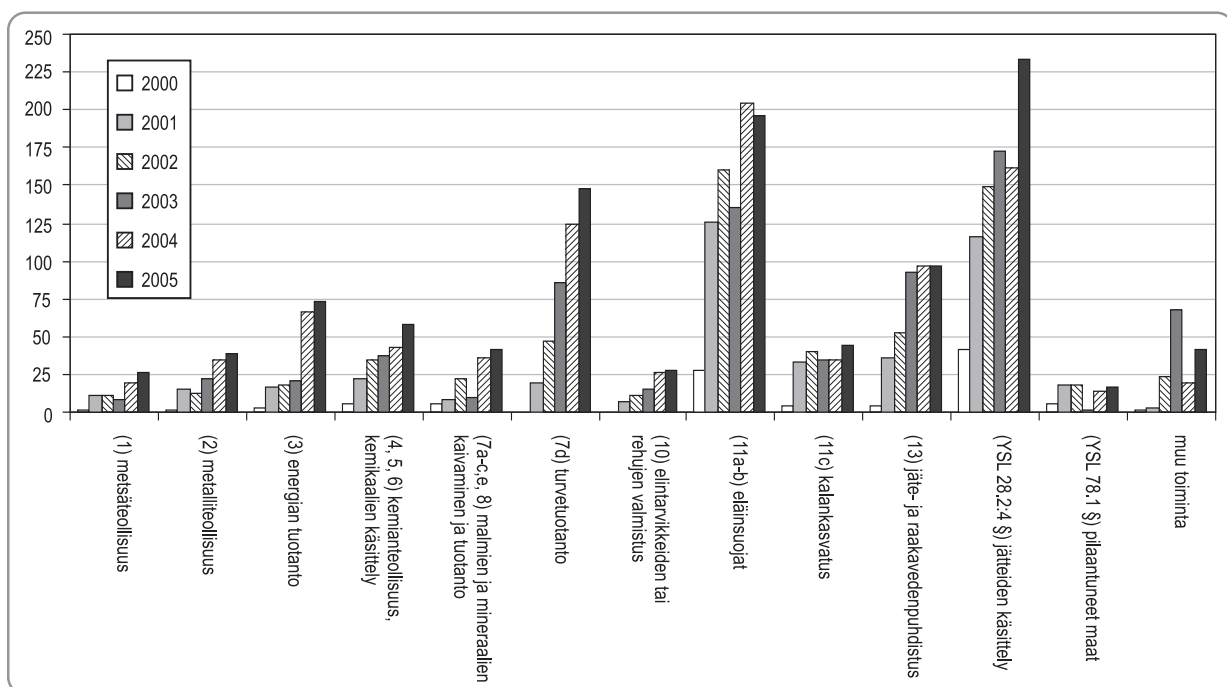
Alueellisissa ympäristökeskuksissa annettiin eniten lupia jätteiden käsittelyyn (32 % kaikista AYK:en ympäristöluvista) ja ympäristölupavirastoissa puolestaan turvetuotantoon (46 % kaikista YLV:en ympäristöluvista).

Lupapäätösten määrät viranomaisittain ja toimialoittain on esitetty tarkemmin liitteessä 1.

Kuvassa 5 on esitetty toimialakohtaisten lupamäärien kehitys YSL:n voimaantulosta alkaen. Tämän vajaan kuuden vuoden aikana eniten lupia on annettu jätteiden käsittelylle (874 lupaa), eläinsuojille (851 lupaa) sekä turvetuotannolle (424 lupaa). Kaikilla muilla toimialoilla paitsi pilaantuneiden maiden käsittelyssä on havaittavissa kasvava trendi lupien määrissä.

Kuva 4. Ympäristölupien jakautuminen toimialoittain YSA I §:n mukaisesti v. 2005 (kpl)

Kuva 5. Ympäristölupien jakautuminen toimialoittain YSA I §:n mukaisesti v. 2000–2005 (toimialat 9 ja 12 on yhdistetty muuhun toimintaan)

IPPC-laitosten luvat

Ympäristövaikutuksiltaan merkittävimmillä eli ns. IPPC-kokoluokan (Integrated Pollution Prevention and Control) laitoksilla tulee olla YSL:n mukainen ympäristölupa lokakuun 2007 loppuun mennessä. Asiasta säädetään direktiivissä 96/61/EC (direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi), jonka liitteessä I luetellaan soveltamisalaan kuuluvat laitokset.

Suomessa on tällä hetkellä hieman alle 700 IPPC-laitosta, joista 146:lle myönnettiin ympäristölupa vuonna 2005. Luvista 119 haettiin uudelle toiminnalle, lainsäädännössä tai edellisessä luvassa mainittuun määräaikaan perustuen tai kyseessä oli toiminnan olennainen muutos. Loput 27 lupaa olivat pääasiassa lupamääräysten tarkistamisia sekä luvan täydentämissä selvityksin ja suunnitelmin.

Taulukossa 1 on esitetty lupapäätösten jakautuminen direktiivin liitteen I toimialajaottelun mukaisesti. Eniten lupia myönnettiin polttolaitoksille (36 kpl), kaatopaikoille (15 kpl) sekä pintakäsittelylaitoksille (14 kpl).

Taulukko 1. IPPC-direktiivin liitteen I mukaisille toimialoille annetut lupapäätökset

IPPC-luokka (ilman kapasiteettirajoja)		AYK kpl	YLV kpl	Yhteensä kpl
1.1.	Polttolaitokset	22	14	36
2.2.	Raakaraudan ja teräksen tuotanto	-	2	2
2.3.	Rautametallien valssaus, takominen ja suojakäsittely sulalla metallilla	2	-	2
2.4.	Rautametallivalimot	3	-	3
2.5.	Ei-rautametallien tuotanto	-	4	4
2.6.	Pintakäsittelylaitokset	13	1	14
3.1.	Sementinvalmistus	1	-	1
3.3.	Lasin ja lasikuitujen valmistus	1	-	1
3.5.	Keraamisten tuotteiden valmistus	2	-	2
4.1.	Orgaanisen kemian perustuotteiden valmistus	5	1	6
4.2.	Epäorgaanisen kemian perustuotteiden valmistus	4	-	4
4.3.	Lannoitteiden valmistus	-	1	1
4.5.	Farmaseuttisten valmisteiden lähtöaineiden valmistus	1	-	1
5.1.	Vaarallisten jätteiden hävitys ja uudelleenkäyttö	3	-	3
5.3.	Vaarattomien jätteiden hävitys	3	-	3
5.4.	Kaatopaikat	15	-	15
6.1.	Massan ja paperin tuotanto	-	13	13
6.4.a.	Teurastamot	3	-	3
6.4.b.	Elintarvikkeiden käsittely ja jalostus	2	1	3
6.4.c.	Maidon käsittely ja jalostus	2	-	2
6.5.	Eläinperäisten jätteiden hävittäminen ja käsittely	3	-	3
6.6.a.	Siipikarjan tehokasvatuslaitokset	12	-	12
6.6.b.	Sikojen tehokasvatuslaitokset (lihasiat)	6	-	6
6.6.c.	Sikojen tehokasvatuslaitokset (emakot)	4	-	4
6.7.	Orgaanisia liuottimia käyttävät pintakäsittelylaitokset	2	-	2
	YHTEENSÄ	109	37	146

Lupatyypit

Suurin osa ympäristölupapäätöksistä on "varsinaisia" lupia eli ne sisältävät toiminnan kuvauksen, asianosaisten mahdolliset muistutukset sekä kaikki lupamääräykset perusteluineen.

Osa päätöksistä sen sijaan koskee vain osaa toiminnasta. Näitä ovat esimerkiksi YSL 58 §:n mukaiset lupamääräysten muutokset, YSL 55 §:n mukaiset luvan täydennyspäätökset tai määräaikaan perustuvat lupamääräysten tarkistamispäätökset. Annettujen päätösten joukossa on myös päätöksiä, joissa luvan hakuprosessi on peruutettu tai peruuntunut kesken menettelyn, hakemus on hylätty tai on annettu kokonaan kielteinen päätös. Muutamassa tapauksessa voimassa olleet lupapäätökset on rauetettu.

Osa lupapäätöksistä koskee ainoastaan toiminnan aloittamislupaa, jonkin tietyn määräajan pidentämistä tms. Eri lupapäätöstyyppien määrät viranomaisittain on esitetty taulukoissa 2 ja 3.

Eniten lupia (yhteensä 354 kpl, 34 %) myönnettiin sellaisille olemassa oleville toimintoille, joille oli annettu määräaika luvan hakemiselle (taulukko 2). Määräaika perustui joko aiemmassa ympäristöluvassa mainittuun uuden luvan hakuajankohtaan, YSA 41–43 §:ien mukaiseen hakuajankohtaan tai lupaviranomaisen muuten antamaan määräaikaan luvan hakemiseksi. Näistä toiminnoista suurin osa on toiminut aikaisemminkin jonkin muun ympäristönsuojelullisen luvan tai ilmoituksen perusteella, kuten esimerkiksi ilmansuojeluilmoituksesta annetun päätöksen nojalla. Noin seitsemäsosalle toiminnoista ei ollut myönnetty aikaisemmin mitään ympäristöasioihin liittyviä lupia.

Taulukko 2. Lupapäätökset tyypeittäin ja viranomaisittain

Lupapäätöksen tyyppi (luvan hakemisen peruste)	AYK kpl	YLV kpl	YHTEENSÄ kpl	Osuus kaikista luvista %
Uusi toiminta	108	50	158	15,2
Olemassa oleva toiminta, jolla määräaika luvanhaululle	217	137	354	34,1
toiminut aiemmin jonkin muun ympäristöllisen luvan tai ennakoilmoituksen nojalla kuin ympäristöluvan	80	79	159	15,3
toiminut aiemmin vailla ympäristölupaa, ilmoitusta tms.	26	26	52	5,0
Muutoshakemus voimassa olevaan lupaan	31	16	47	4,5
Toiminnan muutos (YSL 58 §)	173	13	186	17,9
Toiminnan lopettaminen	9	2	11	1,1
Luvan tarkistaminen (YSL 55 §)	8	1	9	0,9
Luvan täydentäminen (YSL 55 §)	1	17	18	1,7
Hakemus hylätty	2	2	4	0,4
Hakemus jätetty käsittelemättä	2	2	4	0,4
Hakemuksen käsittely rauennut	8	-	8	0,8
Hakemus peruttu	27	10	37	3,6
Lupapäätösten rauettaminen	6	1	7	0,7
VaHaO:n/KHO:n uudelleen käsiteltäväksi palauttama (osittain tai kokonaan)	4	2	6	0,6
Lupaa ei myönnetty	7	4	11	1,1
Luvan hakemisen perustetta ei mainittu	93	62	155	14,9
Edellisten yhdistelmät	18	6	24	2,3
YHTEENSÄ	714	325	1039	100

Toiseksi eniten lupia annettiin YSL 58 §:n mukaisille toiminnan muutoksille, yhteensä 186 kpl eli 18 % kaikista myönnetyistä luvista. Myös kokonaan uuden toiminnan luvat työllistivät lupaviranomaisia runsaasti (158 kpl, 15 %). YSL 55 §:n mukaisia luvan täydentämisistä esimerkiksi erilaisin selvityksin oli 18 päätöstä ja saman pykälän mukaisia lupamääräysten tarkistamispäätöksiä tehtiin yhdeksässä tapauksessa. Voimassa olevaan lupaan tehtiin muutoksia 47 päätöksessä (5 %).

Luvan hakija perui hakemuksensa kesken lupaprosessin 37:ssä tapauksessa ja yhteensä 16 hakemusta hylättiin, jätettiin käsittelemättä tai käsittely raukesi muusta syystä. Toiminnan lopettamista koskevia, lähinnä kaatopaikkojen sulkemiseen liittyviä päätöksiä oli 11 kappaletta ja yhtä monessa tapauksessa lupaa ei myönnetty lainkaan hakemuksen mukaiselle toiminnalle. Seitsemässä tapauksessa lupapäätös rauetettiin eli useimmiten oli kyseessä jo päättyneen toiminnan ympäristöluvan kumoaminen. Valitustuomioistuinten eli Vaasan hallinto-oikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden uudelleen valmisteltavaksi palauttamia tapauksia oli kuusi. Useammalla kuin yhdellä perusteella myönnettyjä lupia oli yhteensä 24 ja 155:stä päätöksestä ei käynyt luvan hakemisen peruste selkeästi ilmi.

Taulukko 3. Muut perusteet luvan hakemiselle

Muu luvan hakuperuste	AYK kpl	YLV kpl	YHTEENSÄ kpl
Toiminta, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain 1 luvun 19 §:ssä tarkoitetusta toiminnasta (YSL 28.2:1 §)	2	4	6
Jätevesien johtaminen, josta saattaa aiheutua vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitetun uoman tai altaan pilaantumista (YSL 28.2:2 §)	3	-	3
Määräajan pidentäminen (YSL 115 §)	3	4	7
YHTEENSÄ	14	12	26

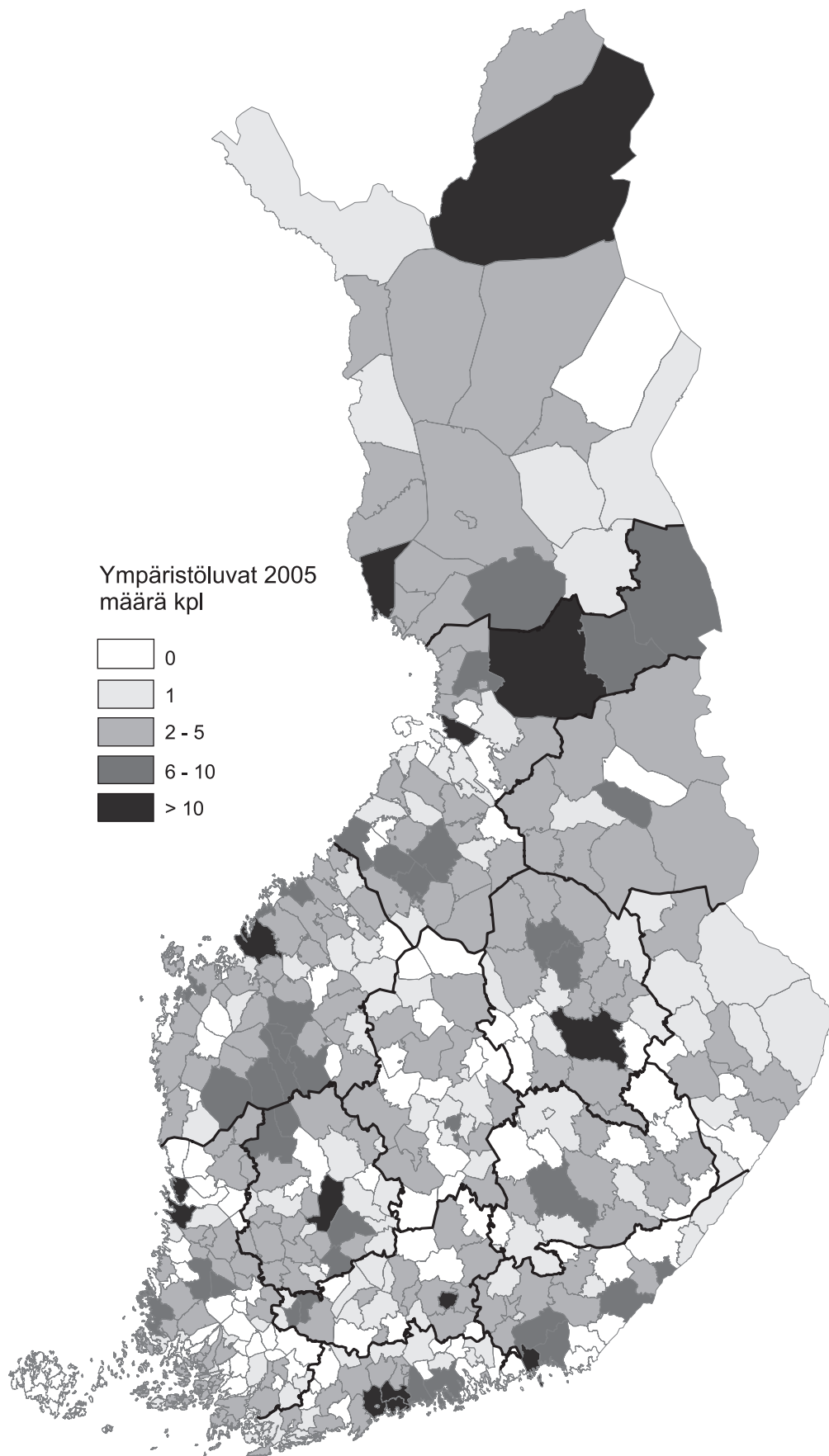
Toiminnolle, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain 1 luvun 19 §:ssä tarkoitetusta toiminnasta (YSL 28.2:1 §), lähinnä järvien kunnostamisille kemikaalikäsittelyn avulla, myönnettiin vuonna 2005 yhteensä kuusi lupaa (taulukko 3). Lisäksi sellaiseen jätevesien johtamiseen, josta saattaa aiheutua vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitetun uoman tai altaan pilaantumista (YSL 28.2:2 §), haettiin kolmessa tapauksessa lupaa. Määräajan pidentäminen (YSL 115 §) lupamääräyksen noudattamiselle oli perusteena seitsemässä tapauksessa.

1.5

Maantieteellinen jakautuminen

Eri lupaviranomaisten maantieteellinen toimialuejako näkyy luvan saaneiden toimialojen määrissä siten, että Länsi- ja Lounais-Suomen sekä Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskukset myönsivät suurimman osan eläinsuojien luvista (121 kpl, 62 %). Länsi- ja Pohjois-Suomen ympäristölupavirastot antoivat valtaosan turvetuotantoa koskevista lupapäätöksistä (121 kpl, 82 %) ja Pohjois-Suomen ympäristölupavirasto antoi lisäksi enemmistön koko maan malmien ja mineraalien kaivamiseen, maaperän ainesten ottoon sekä mineraalituotteiden valmistukseen (YSA 1 § 7a–c, 7e, 8) liittyvistä päätöksistä (18 kpl, 78 %). Viimeksi mainitut olivat käytännössä kullankaivuun ja kaivostoiminnan lupia.

Kuntakohtaisesti tarkasteltuna valtion ympäristölupaviranomaisten myöntämät luvat jakautuivat melko tasaisesti ympäri maan (kuva 6). Eniten lupia annettiin Porissa (18 kpl) ja Oulussa (17 kpl) sijaitseville toimintoille. Muita sellaisia kuntia, joiden alueella sijaitseville toimintoille myönnettiin yli 10 lupaa, olivat Inari, Uusikaarlepyy, Vantaa, Tampere, Kotka, Espoo, Pudasjärvi, Kuopio, Tornio, Lahti sekä Helsinki. Kuntia, joiden alueelle valtion ympäristölupaviranomainen ei vuonna 2005 myöntänyt yhtään lupaa, oli erityisen paljon Lounais-Suomen ympäristökeskuksen toimialueella.

Kuva 6. Valtion viranomaisten myöntämien ympäristölupapäätösten kohdentuminen kunnittain (AYK-rajat on merkitty paksummalla viivalla, YLV-rajat puuttuvat)

2 Käsittelyaika

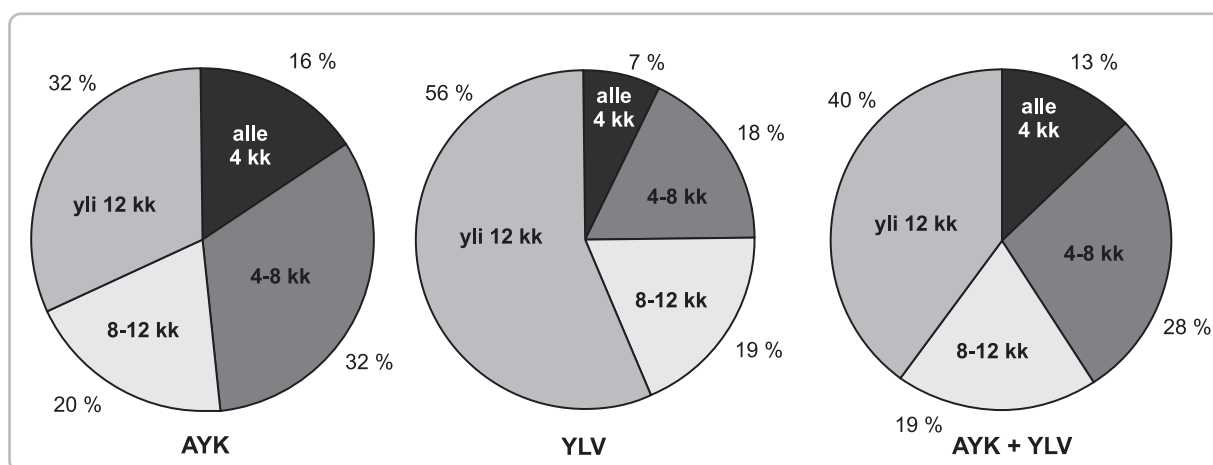
2.1

Käsittelyaika viranomaisittain

Ympäristölupahakemusten käsittelyajat on esitetty kuvassa 7 ja taulukossa 4. Käsittelyaika on laskettu vireilletulosta päätöksen antamispäivään. Kaikista ympäristölupahakemuksista noin 40 % käsiteltiin alle kahdeksassa kuukaudessa ja 40 %:ssa käsittelyaika oli yli vuoden. Viidesosa ratkaistiin 8–12 kuukaudessa. Keskimääräinen käsittelyaika oli vajaa 13 kuukautta aikojen vaihdellessa kahden viikon ja 80 kuukauden välillä.

Alueellisten ympäristökeskusten käsittelyajat olivat keskimäärin 4,5 kuukautta lyhyemmät kuin ympäristölupavirastojen. Tämä johtuu pääosin siitä, että alueelliset ympäristökeskukset myöntävät lupia pienemmille toiminnoille kuin lupavirastot. Ympäristökeskusten käsittelyajat jakautuivat karkeasti siten, että noin puolet hakemuksista ratkaistiin alle kahdeksassa kuukaudessa ja toisen puolikkaan käsittelyyn kului yli kahdeksan kuukautta. Noin kuudesosa eli 16 % päätöksistä annettiin alle neljässä kuukaudessa, mutta toisaalta kolmasosan käsittelyyn kului yli vuosi. Lyhimmillään käsittelyaika oli noin kuukauden ja pisimmillään noin kuusi vuotta.

Suurimpaan osaan eli 56 %:iin ympäristölupavirastojen päätösten valmistelusta kului yli vuosi. Vain neljäsosa ratkaistiin alle kahdeksassa kuukaudessa ja viidesosa 8–12 kuukaudessa. Keskimääräinen käsittelyaika oli noin 16 kuukautta vaihteluvälillä kahdesta viikosta runsaaseen 6,5 vuoteen.

Kuva 7. Lupahakemusten käsittelyajat viranomaistyypeittäin (osuus hakemuksista %)

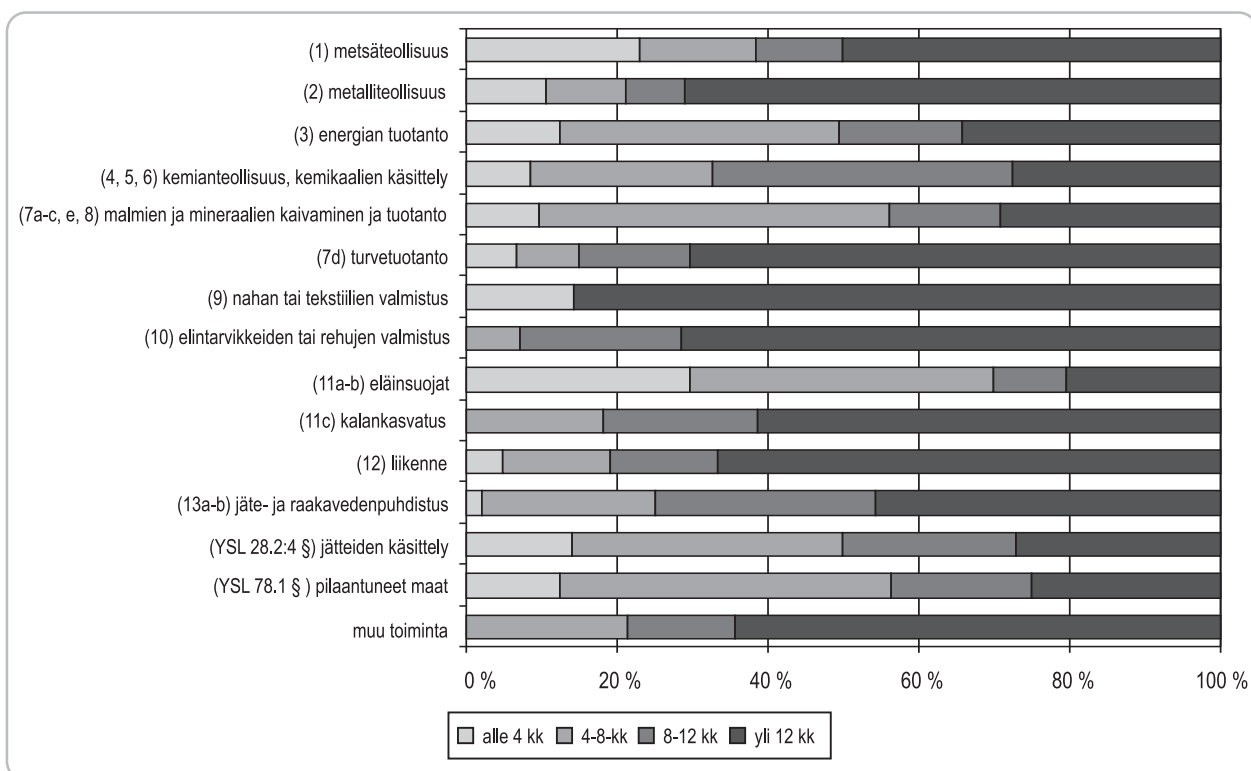
Taulukko 4. Käsittelyaikojen eräitä tunnuslukuja

Käsittelyaika kk	AYK	YLV	YHTEENSÄ
keskiarvo	11,4	15,9	12,8
lyhin	0,9	0,5	
pisin	59,1	80,0	

2.2

Käsittelyaika toimialoittain

Toimialakohtaisesti tarkasteltuna pisimmät käsittelyajat olivat nahan tai tekstiilien valmistuksessa tai käsittelyssä, elintarvikkeiden tai rehujen valmistuksessa sekä turvetuotannossa ja metalliteollisuudessa (kuva 8). Nopeimmin päätöksensä saivat eläinsuojat, pilaantuneiden maa-ainesten käsittely sekä malmien ja mineraalien kaivaminen ja tuotanto.

Kuva 8. Valtion ympäristölupaviranomaisten antamien lupapäätösten käsittelyaikojen jakautuminen prosentuaalisesti toimialoittain v. 2005

Lupahakemusten täydennykset

Lupahakemusten käsittelyaikaan vaikuttaa merkittävästi se, miten täydellisenä hakemus toimitetaan viranomaiselle. Hakijalta jälkikäteen pyydytetyt tai oma-aloitteisesti lähetetyt hakemuksen täydennykset pidentävät lähes poikkeuksetta käsittelyaikaa. Vuonna 2005 annetuista ympäristölupapäätöksistä kahta kolmasosaa täydennettiin hakemuksen jättämisen jälkeen 1–15 kertaa (taulukot 5 ja 6). Valtaosaa hakemuksia (62 %) täydennettiin enintään viisi kertaa, mutta 4 %:a (yhteensä 41 kappaletta) täydennettiin kuusi kertaa tai useammin.

Taulukko 5. Lupahakemusten täydennykset lupaviranomaisittain

Täydennyksiä kpl	Osuus hakemuksista % AYK	Osuus hakemuksista % YLV	Osuus hakemuksista % YHTEENSÄ
1	29,4	35,4	31,3
2	14,4	16,9	15,2
3–5	16,4	12,3	15,1
6–10	2,2	5,2	3,2
yli 10	0,1	2,2	0,8
YHTEENSÄ	62,5	72,0	65,6

Pelkästään täydennysten lukumäärän perusteella ei pystytä arvioimaan niiden vaikutusta hakemuksen käsittelyaikaan. Taulukossa 6 on esitetty mm. keskimääräiset ajat eri lupaviranomaisissa hakemuksen vireilletulosta viimeisen täydennyksen saapumiseen. Alueellisissa ympäristökeskuksissa tähän kuluu keskimäärin 8,6 kuukautta ja ympäristölupavirastoissa puolitoista kuukautta enemmän eli runsas 10 kuukautta. Tarkasteltaessa kaikkia viranomaisia aika vaihtelee kahden päivän ja noin viiden vuoden välillä.

Kun tarkastellaan tilannetta, jossa täydennyksiä on toimitettu useampia kuin yksi, kuluu ensimmäisen ja viimeisen täydennyksen lupaviranomaiselle saapumisen välillä aluekeskuksissa keskimäärin puoli vuotta ja ympäristölupavirastoissa 9,5 kuukautta. Nopeimmillaan viimeinen täydennys on toimitettu kaikissa viranomaisissa seuraavana päivänä ensimmäisen toimittamisesta ja hitaimmillaan tähän on kulunut aikaa noin 57 kuukautta eli vajaat viisi vuotta.

Taulukko 6. Lupahakemusten täydennyksiin kulunut aika lupaviranomaisittain

	AYK	YLV	YHTEENSÄ
Keskimääräinen aika hakemuksen vireilletulosta viimeisen täydennyksen saapumiseen, kk	8,6	10,1	9,1
Lyhin aika hakemuksen vireilletulosta viimeisen täydennyksen saapumiseen, kk	0,07	0,4	0,07
Pisin aika hakemuksen vireilletulosta viimeisen täydennyksen saapumiseen, kk	51,1	60,7	60,7
Keskimääräinen aika ensimmäisen täydennyksen saapumisesta viimeisen täydennyksen saapumiseen, kk	6,0	9,5	7,2
Lyhin aika ensimmäisen täydennyksen saapumisesta viimeisen täydennyksen saapumiseen, kk	0,03	0,1	0,03
Pisin aika ensimmäisen täydennyksen saapumisesta viimeisen täydennyksen saapumiseen, kk	46,1	56,8	56,8
Täydennyksiä keskimäärin, kpl/hakemus	2,2	2,5	2,3
Täydennyksiä enimmillään, kpl	15	15	15

Viimeisen täydennyksen saapumisesta lupapäätöksen antamiseen kulunut aika oli keskimäärin 4,7 kuukautta sen vaihdella 0,1 ja 45,9 kuukauden välillä (taulukko 7). Mitä useammin hakemusta on täydennetty, sitä lyhyempi on viimeisen hakemuksen saapumisen ja päätöksen antamisen välinen aika. Tämä aika katsotaan useissa Euroopan maissa Suomen käytännöstä poiketen luvan käsittelyajaksi.

Taulukko 7. Täydennysten lukumäärän vaikutus viimeisen täydennyksen ja luvan antamisen väliseen aikaan

Täydennyksiä kpl	Viimeisen täydennyksen saapumisen ja päätöksen antamisen välinen aika keskimäärin kk (suluissa vaihteluväli)
1	6,3 (0,1–45,9)
2	4,4 (0,1–27,3)
3–5	2,4 (0,1–24,3)
6–10	2,1 (0,1–7,0)
yli 10	1,7 (0,3–3,9)
YHTEENSÄ	4,7 (0,1–45,9)

Hakemusten täydennykset työllistävät lupaviranomaisia ja päätöksen antaminen viivästyy usein puutteellisen hakemuksen vuoksi. Vireilletulon ja kuulutusajan alkamisen välinen aika oli kaikki hakemukset huomioiden keskimäärin 5,0 kuukautta, tosin se vaihteli 0,1:stä 51,5 kuukauteen. Varsinainen kuulutusaika oli lähes kaikissa tapauksissa tasan kuukausi eli lain määräämä aika. Noin 5 %:ssa (55 kpl) kuulutusaika oli puolitoista kuukautta tai enemmän, useimmiten keskikesän lomakauden tähden.

2.4

Neuvottelut ja tarkastuskäynnit

Hakemuksen jättämiseen ja käsittelyyn liittyy usein viranomaisen ja toiminnanharjoittajan välisiä neuvotteluita ja tarkastuskäyntejä laitoksella. Näitä tehtiin vuonna 2005 yhteensä 704 lupahakemuksen yhteydessä, useimmin yhdestä kolmeen kertaa hakemusta kohden. Enimmillään niitä oli saman hakemuksen käsittelyn aikana 11 kappaletta.

3 Osallistumismenettelyt

Eräs ympäristölupamenettelyn oleellinen ominaisuus on asianosaisten mahdollisuus jättää vireillä olevasta lupahakemuksesta lausuntoja, muistutuksia ja mielipiteitä.

3.1

Lakisääteiset lausunnot

Lakisääteisiä lausuntoja ovat YSL 36 §:n mukaisesti mm. kuntien ja alueellisten ympäristökeskusten lausunnot, joiden määrät on esitetty taulukossa 8. Valtaosaan hakemuksista tällainen annettiin, sillä vain noin kahdeksan prosenttia kaikista hakemuksista jäi vaille lakisääteistä lausuntoa. Lausuntoja annettiin keskimäärin yhdestä neljään hakemusta kohti, aluekeskusten käsittelemässä luvissa yleisin määrä oli kaksi ja ympäristölupavirastojen luvissa neljä lausuntoa.

Lupahakemuksista annettiin myös vähäinen määrä muiden viranomaistahojen harkinnanvaraisia lausuntoja. Näissä 15:ssä tapauksessa lausunnonantajana oli yleisimmin Metsähallitus tai Suomen ympäristökeskus, muut tahot eli Museovirasto, Opetushallitus ja Ratahallintokeskus antoivat kukin yhden lausunnon.

Taulukko 8. Lupahakemuksista annetut lakisääteiset lausunnot viranomaisittain

Lakisääteiset lausunnot kpl	AYK	YLV	YHTEENSÄ	Osuus %
ei yhtään	63	18	81	7,8
1	164	32	196	18,9
2	262	59	321	30,9
3	143	66	209	20,1
4	52	85	137	13,2
5	19	32	51	4,9
6–9	9	30	39	3,7
10–13	2	3	5	0,5
YHTEENSÄ	714	325	1039	100,0

3.2

Muistutukset ja mielipiteet

Lupahakemuksesta voivat esittää YSL 37 §:n mukaisesti muistutuksia asianosaiset eli ne, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea. Muut kuin asianosaiset voivat esittää mielipiteitä. Muistutuksia ja mielipiteitä jätettiin toimialoittain ja tahoittain taulukoiden 9a–c mukaisesti. Muistutusten ja mielipiteiden määrät viranomaisittain on esitetty liitteessä 2.

Niin yksityishenkilöt, järjestöt kuin muutkin tahot (mm. osakas- ja kalastuskunnat, yritykset ja asunto-osakeyhtiöt) puuttuivat sekä toimialan lupahakemusten kokonaismäärään suhteutettuna että absoluuttisesti useimmin turvetuotannon hakemuksiin. Yksityishenkilöt puuttuivat lisäksi yli puoleen kalankasvatuksen hakemuksista. Tarkasteltaessa kaikkia vuoden 2005 ympäristölupahakemuksia yhdessä voi asian ilmaista myös siten, että yksityishenkilöt jättivät muistutuksia ja mielipiteitä 36 %:iin, järjestöt 5 %:iin ja muut tahot 20 %:iin hakemuksista. Yksittäiset muistutukset ja mielipiteet voivat olla hyvinkin laajan joukon allekirjoittamia, enimmillään muistutus käsitti 1 550 henkilön allekirjoituksen.

Taulukko 9a. Yksityishenkilöiden jättämät muistutukset ja mielipiteet toimialoittain

Toimiala	Muistutusten ja mielipiteiden määrä YKSITYISHENKILÖILTÄ kpl						Muistutusten ja mielipiteiden osuus toimialan kaikista hakemuksista %
	1	2-5	6-10	11-20	21-50	yli 50	
(1) metsäteollisuus	3	6	1	1	-	-	42,3
(2) metalliteollisuus	3	5	-	1	-	-	23,7
(3) energian tuotanto	8	5	-	1	-	1	20,5
(4-6) kemianteollisuus, kemikaalien käsittely	3	1	-	-	-	-	6,9
(7a-c, e, 8) malmien ja mineraalien kaivaminen ja tuotanto	5	1	3	2	1	-	28,6
(7d) turvetuotanto	35	42	13	7	3	-	67,6
(9) nahan tai tekstiilien valmistus	2	-	-	-	-	-	28,6
(10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	-	5	-	-	-	-	18,5
(11a-b) eläinsuojat	40	14	3	1	-	-	29,6
(11c) kalankasvatus	6	17	3	-	-	-	59,1
(12) liikenne	1	5	1	-	-	-	33,3
(13a-b) jäte- ja raakavedenpuhdistus	18	14	3	3	2	-	41,7
(YSL 28.2:4 §) jätteiden käsittely	40	34	3	4	2	1	36,1
(YSL 78.1 §) pilaantuneet maat	1	-	1	1	-	-	18,8
muu toiminta	1	3	-	-	-	-	28,6

Taulukko 9b. Järjestöjen jättämät muistutukset ja mielipiteet toimialoittain

Toimiala	Muistutusten ja mielipiteiden määrä JÄRJESTÖILTÄ kpl						Muistutusten ja mielipiteiden osuus toimialan kaikista hakemuksista %
	1	2-5	6-10	11-20	21-50	yli 50	
(3) energian tuotanto	-	2	-	-	-	-	2,7
(7a-c, e, 8) malmien ja mineraalien kaivaminen ja tuotanto	1	-	-	-	-	-	2,4
(7d) turvetuotanto	13	6	-	-	-	-	12,8
(10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	1	-	-	-	-	-	3,7
(11a-b) eläinsuojat	2	-	-	-	-	-	1,0
(12) liikenne	1	1	-	-	-	-	9,5
(13a-b) jäte- ja raakavedenpuhdistus	4	2	-	1	-	-	7,3
(YSL 28.2:4 §) jätteiden käsittely	10	2	2	-	-	-	6,0
(YSL 78.1 §) pilaantuneet maat	1	-	-	-	-	-	6,3
muu toiminta	-	1	-	-	-	-	7,1

Taulukko 9c. Muiden tahojen jättämät muistutukset ja mielipiteet toimialoittain

Toimiala	Muistutusten ja mielipiteiden määrä MUILTA TAHOILTA kpl						Muistutusten ja mielipiteiden osuus toimialan kaikista hakemuksista %
	1	2-5	6-10	11-20	21-50	yli 50	
(1) metsäteollisuus	5	5	-	-	-	-	38,5
(2) metalliteollisuus	5	3	-	-	-	-	21,1
(3) energian tuotanto	4	1	1	-	-	-	8,2
(4-6) kemianteollisuus, kemikaalien käsittely	-	1	-	-	-	-	1,7
(7a-c, e, 8) malmien ja mineraalien kaivaminen ja tuotanto	6	2	1	-	-	-	21,4
(7d) turvetuotanto	39	39	-	-	-	-	52,7
(9) nahan tai tekstiilien valmistus	-	1	-	-	-	-	14,3
(10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	1	1	-	-	-	-	7,4
(11a-b) eläinsuojat	6	1	-	-	-	-	3,6
(11c) kalankasvatus	10	6	-	-	-	-	36,4
(12) liikenne	4	1	-	-	-	-	23,8
(13a-b) jäte- ja raakavedenpuhdistus	17	11	-	-	1	-	30,2
(YSL 28.2:4 §) jätteiden käsittely	30	8	1	-	-	-	16,7
(YSL 78.1 §) pilaantuneet maat	2	3	-	-	-	-	31,3
muu toiminta	2	-	-	-	-	-	14,3

Lausunnot, muistutukset ja mielipiteet toimitetaan luvan hakijalle mahdollista vastinetta varten. Kuulemisaika laskettiin toimituspäivän ja vastineen saapumispäivän välisenä erotuksena sen vaihdella kahdesta päivästä 14 kuukauteen. Keskimääräinen kuulemisaika oli tasan kuukausi. Aineisto kuulemisajan laskemiseksi oli melko suppea, sillä lähetys- ja saapumispäivät oli mainittu ainoastaan 166 lupapäätöksessä 1039:stä.

3.3

Valitukset

Taulukossa 10 on esitetty vuoden 2005 ympäristölupapäätöksistä tehtyjen valitusten määrät. Kaiken kaikkiaan 210 luvasta eli 20 %:sta valitettiin Vaasan hallinto-oikeuteen. Ylivoimaisesti eniten valituksia jätettiin turvetuotannon luvista, toiseksi eniten jätteiden käsittelystä ja kolmannella sijalla olivat jätevedenpuhdistamoiden luvat.

Ympäristöhallinnon Ahjo-asianhallintajärjestelmän kirjaustapojen erilaisuuden vuoksi vain aluekeskusten päätöksiin liittyvistä valituksista tehtiin tarkempi jako valittajatahon mukaisesti. Useimmin valittivat yksityishenkilöt ja erityisesti jätteiden käsittelyn ja eläinsuojien päätöksistä. Myös luvan saaneet toiminnanharjoittajat valittivat melko usein, silloinkin lähinnä jätehuoltoon liittyvistä luvista.

Taulukko 10. Lupapäätöksistä jätetyt valitukset toimialoittain (AYK + YLV) ja valittajittain (vain AYK)

Toimiala	Päätöksiä, joista valitettu (AYK+YLV) kpl	Valitusten lukumäärä AYK-päätöksistä*), kun valittajana on				
		toiminnan- harjoittaja	viran- omainen	yksityis- henkilö	järjestö	muu taho
(1) metsäteollisuus	8	1	-	-	-	-
(2) metalliteollisuus	3	-	-	2	-	-
(3) energian tuotanto	19	4	1	3	5	-
(4–6) kemianteollisuus, kemikaalien käsittely	5	4	-	-	-	-
(7a–c, e, 8) malmien ja mineraalien kaivaminen ja tuotanto	8	-	-	2	-	-
(7d) turvetuotanto	74	-	-	-	-	-
(9) nahan tai tekstiilien valmistus	-	-	-	-	-	-
(10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	5	3	-	-	-	1
(11a–b) eläinsuojat	14	3	-	11	1	1
(11c) kalankasvatus	15	-	-	-	-	-
(12) liikenne	3	-	-	-	-	-
(13a–b) jäte- ja raakaveden- puhdistus	23	2	-	2	-	2
(YSL 28.2:4 §) jätteiden käsittely	31	7	6	15	5	9
(YSL 78.1 §) pilaantuneet maat	1	1	-	-	-	-
muu toiminta	1	-	-	-	-	-
YHTEENSÄ	210	25	7	35	11	13

*) Eritellyissä luvuissa on mukana ainoastaan alueellisten ympäristökeskusten päätöksistä jätettyjen valitusten määrät. Ympäristölupavirastojen päätöksistä on tiedossa vain se, onko niistä valitettu vai ei.

4 Lupamääräykset

Lupaseurannassa kerättiin tietoja parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan (BAT), ympäristön kannalta parhaisiin käytäntöihin (BEP) sekä energiatehokkuuteen liittyvistä maininnoista päätöksissä.

Lisäksi IPPC-laitosten luvista kerättiin ainepäästöihin, vedenkulutukseen ja meluun liittyvät raja-arvot. Näitä tietoja ei esitetä tässä raportissa, vaan niitä hyödynnetään joka kolmas vuosi EU:n komissiolle tehtävässä IPPC-raportoinnissa sekä muissa mahdollisissa yhteyksissä.

4.1

BAT ja BEP

Parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan (Best Available Techniques, BAT) liittyviä yleisiä toteamuksia oli käytetty yhteensä 482 lupapäätöksessä (46 %). Tähän kategoriaan laskettiin sellaiset toteamukset päätöksen ratkaisuosassa, joissa todettiin esimerkiksi seuraavasti:

”Toimittaessa tämän ympäristöluvan mukaisesti voidaan toiminnan katsoa edustavan parasta käyttökelpoista tekniikkaa.”

Yksityiskohtaisempia määräyksiä tai niiden perusteluja esitettiin 222 tapauksessa (21 %), jolloin luvan ratkaisuosassa on esitetty tarkempia, tapauskohtaisia perusteluja sille, että toiminta tai jokin lupamääräys täyttää BAT:n vaatimukset. Eräs esimerkki tällaisen tapauksen sanamuodosta on seuraava:

”Suomen ympäristökeskuksen julkaisussa 649 on esitetty parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaiset päästötasot olemassa oleville pienille kattiloille, joissa käytetään maakaasua. Typen oksidien päästötasoksi on määritelty <120 mg/MJ. X Oy:n käyttövastuulla olevalla Y Oy Ab:n kattiloiden ominaispäästökertoimet ovat noin 80 mg/MJ.”

Kolmasosassa päätöksistä BAT:ia ei oltu tarkennettu juuri kyseessä olevaa toimintaa koskien. Tämä ei välttämättä tarkoita sitä, etteikö muissakin luvissa BAT-vaatimuksia olisi huomioitu, mutta niitä ei oltu tuotu esiin lupapäätöksessä.

Ympäristön kannalta paras käytäntö (Best Environmental Practice, BEP) mainittiin seitsemässä, lähinnä kalankasvatuksen lupapäätöksessä.

4.2

Energiatehokkuus

Energiatehokkuuteen liittyviä varsinaisia lupamääräyksiä annettiin ainoastaan 14:ssä luvassa (1 %). Näissä tapauksissa määräys oli yksilöity tarkemmin esimerkiksi seuraavasti:

”Voimalaitoksen toimintaan liittyvää polttoaineiden käyttöä, energian tuotantoa ja käyttöä on seurattava voimalaitosalan energiansäästösopimuksen mukaisesti. Toiminnan energiatehokkuutta on parannettava suunnitelmallisesti voimalaitoksen

energiansäästösuunnitelman mukaisesti. Parannuksista on raportoitava Lounais-Suomen ympäristökeskukselle ja Porin kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosittain helmikuun loppuun mennessä muun vuosiraportoinnin yhteydessä.”

Yhdeksässä luvassa toiminnanharjoittaja veloitettiin tekemään energia-analyysi/katselmus sekä mahdollisesti myös energiansäästösuunnitelma. Monissa päätöksissä ainoa maininta asiasta oli, että energian käytön tehokkuus tulee ottaa toiminnassa tarpeen mukaan huomioon. Valtaosassa luvista ei ollut mitään mainintaa energiatehokkuudesta.

5 Muut tiedot

5.1

Toiminnan aloittamislupa (YSL 101 §)

YSL 101 §:n mukaisia toiminnan aloittamislupia eli lupia aloittaa toiminta vakuutta vastaan ennen lupapäätöksen lainvoimaiseksi tulemista myönnettiin yhteensä 103 kappaletta. Aloitustupaa ei myönnetty 11:ssä tapauksessa.

Lupa voidaan myöntää, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräysten muuttamisen varalle. Vakuus määrättiin asetettavaksi 81 tapauksessa – useimmin jätteiden käsittelyyn liittyen – ja sen suuruus vaihteli 500:n ja miljoonan euron välillä. Asetetun vakuuden suuruus vaihteli tyypillisimmillään 5 000 ja 10 000 euron välillä. Yleisin perustelu vakuuden suuruudelle oli, että vakuuden katsotaan riittävän ympäristön saattamiseksi ennalleen.

5.2

Asetuksen noudattamisvelvoite (YSL 56 §)

Valtaosassa eli 86 %:ssa päätöksistä oli YSL 56 §:n mukainen maininta lupaa ankaramman asetuksen noudattamisvelvoitteesta.

5.3

Luvan voimassaolo ja tarkistamispäivämäärä

Suurin osa (72 %) päätöksistä annettiin toistaiseksi voimassa olevina ja vain 10 % määräaikaisina. Vajaassa viidesosassa viimeistä voimassaolopäivää tai tarkistuspäivää ei mainittu lainkaan. Toistaiseksi voimassa olevissa luvissa määrätty tarkistamisaika vaihteli 1,3 ja 14,9 vuoden välillä keskiarvon ollessa 9,2 vuotta. Määräaikaisten lupien voimassaoloaika oli keskimäärin 6,5 vuotta sen vaihdeltaessa 0,2 ja 15,3 vuoden välillä.

5.4

Käsittelymaksu

Luvan käsittelymaksu perustuu valtion maksuperustelakiin (150/92), ympäristöministeriön asetukseen (1237/2003) alueellisen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista sekä ympäristöministeriön asetukseen (1238/2003) ympäristölupaviraston maksullisista suoritteista.

Maksut vaihtelivat 54:n ja 45 510:n euron välillä keskimääräisen maksun ollessa 3 345 euroa. 28:ssä tapauksessa käsittelymaksua ei peritty lainkaan. Maksun suuruus perusteltiin YM:n asetuksen maksutaulukolla tai muuten yksityiskohtaisemmin 89 %:ssa luvista, vain 9 %:ssa perusteena käytettiin ainoastaan yllämainittujen asetusten nimiä. Maksua korotettiin normaalia suuremman työmäärän takia asetuksen mukaisesti 58:ssä ja alennettiin 131 luvassa.

LIITE I. Ympäristölupapäätökset viranomaisittain ja toimialoittein YSA I §:n mukaisesti v. 2005 (kpl)

2005	UUS	LOS	HAM	PIR	KAS	ESA	PSA	PKA	KSU	LSU	PPO	KAI	LAP	AVKt	LSY	ISY	PSY	YLVe	Kaikki yhteensä
(1) Metsäteollisuus	0	1	3	0	0	2	2	2	0	1	1	1	0	13	5	8	0	13	26
(2) Metalliteollisuus	7	8	4	1	0	1	1	0	4	4	2	0	0	32	5	0	1	6	38
(3) Energian tuotanto	10	6	6	9	3	2	3	1	4	6	5	1	1	57	9	3	4	16	73
(4, 5, 6) Kemianteollisuus, kemikaalien käsittely ja varastointi	9	8	2	3	13	0	6	1	2	4	3	0	1	52	5	0	1	6	58
(7a-c ja 8) Malmien ja mineraalien kaivaminen ja tuotanto	6	2	0	1	2	0	1	0	1	2	2	0	2	19	1	4	18	23	42
(7d) Turvetuotanto	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	66	27	55	148	148
(9) Nahan tai tekstiilien tuotanto tai käsittely	1	1	1	1	0	0	1	0	0	1	1	0	0	7	0	0	0	0	7
(10) Elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	2	7	2	1	2	0	1	0	0	6	4	0	1	26	0	0	1	1	27
(11a-b) Eiäinsuojat	7	27	17	12	5	3	14	5	5	71	23	1	6	196	0	0	0	0	196
(11c) Kalankasvatus	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	24	4	16	44	44
(12) Liikenne	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	4	10	5	2	17	21
(13a-b) Jäte- ja pintavedenpuhdistamot	3	15	0	8	0	3	2	4	2	6	5	2	10	60	18	13	5	36	96
(YSL 28.2.4 §) Jätteen hyödyntäminen tai käsittely	27	17	23	29	22	8	11	5	13	23	25	10	13	226	5	1	1	7	233
(YSL 78.1 §) Pilaantuneet maat	5	1	0	1	2	0	2	0	0	0	1	0	1	13	2	1	0	3	16
Muu toiminta	1	0	3	0	1	0	0	1	0	2	1	0	0	9	4	0	1	5	14
Kaikki yhteensä	79	93	61	66	51	19	44	20	31	126	74	15	35	714	154	66	105	325	1039

LIITE 2. Lupahakemuksista annetut muistutukset ja mielipiteet viranomaisittain

Muistutukset ja mielipiteet YKSITYISHENKILÖILTÄ kpl	AYK	YLV	YHTEENSÄ	Osuus kaikista lupahakemuksista %
ei yhtään	526	139	665	64,0
1	108	59	167	16,1
2	41	32	73	7,0
3–5	23	52	75	7,2
6–10	7	23	30	2,9
11–30	4	19	23	2,2
31–50	3	-	3	0,3
51–	1	1	2	0,2
Muistutukset ja mielipiteet JÄRJESTÖILTÄ kpl	AYK	YLV	YHTEENSÄ	Osuus kaikista lupahakemuksista %
ei yhtään	694	295	989	95,2
1	14	19	33	3,2
2	3	8	11	1,1
3–5	1	2	3	0,3
6–10	2	-	2	0,2
11–30	-	1	-	0,1
31–50	-	-	-	0,0
51–	-	-	-	0,0
Muistutukset ja mielipiteet MUILTA TAHOILTA kpl	AYK	YLV	YHTEENSÄ	Osuus kaikista lupahakemuksista %
ei yhtään	638	190	828	79,7
1	56	70	126	12,1
2	14	33	47	4,5
3–5	4	30	34	3,3
6–10	2	1	3	0,3
11–30	-	1	-	0,1
31–50	-	-	-	0,0
51–	-	-	-	0,0

KUVAILULEHTI

<i>Julkaisija</i>	Suomen ympäristökeskus (SYKE)			<i>Julkaisu-aika</i> Marraskuu 2006
<i>Tekijä(t)</i>	Mikko Attila			
<i>Julkaisun nimi</i>	Ympäristönsuojelulain mukaiset valtion ympäristölupapäätökset 2005			
<i>Julkaisusarjan nimi ja numero</i>	Suomen ympäristökeskuksen raportteja 14 / 2006			
<i>Julkaisun teema</i>				
<i>Julkaisun osat/ muut saman projektin tuottamat julkaisut</i>	Julkaisu on saatavana myös Internetistä www.ymparisto.fi/julkaisut			
<i>Tiivistelmä</i>	<p>Valtion ympäristölupaviranomaiset eli alueelliset ympäristökeskukset (13 kpl) ja ympäristölupavirastot (3 kpl) antoivat vuonna 2005 yhteensä 1039 ympäristönsuojelulain mukaista lupapäätöstä. Näistä 714 päätöstä (69 %) annettiin alueellisissa ympäristökeskuksissa ja 325 päätöstä (31 %) ympäristölupavirastoissa. Näiden lisäksi myös kunnissa myönnettiin huomattava määrä ympäristölupia ympäristövaikutuksiltaan pienemmille toimintoille.</p> <p>Eniten lupia myönnettiin jätteiden käsittelylle, eläinsuojille sekä turvetuotannolle, jotka yhdessä kattoivat 55 % kaikista myönnetyistä luvista. Lupia myönnettiin runsaasti myös jätevedenpuhdistamoille, pintavettä käyttäville raakavedenpuhdistamoille sekä energiantuotantolaitoksille.</p> <p>Ympäristölupahakemuksista noin 40 % käsiteltiin alle kahdeksassa kuukaudessa ja 40 %:ssa käsittelyaika oli yli vuoden. Keskimääräinen käsittelyaika oli vajaa 13 kuukautta.</p> <p>Asianosaisten muistutuksia ja mielipiteitä jätettiin eniten turvetuotannon ja kalankasvatuksen lupiin liittyen. Valituksia jätettiin kaikkiaan 210:stä eli 20 %:sta lupapäätöksiä. Ylivoimaisesti eniten valituksia tehtiin turvetuotannon luvista, toiseksi eniten jätteiden käsittelystä ja kolmannella sijalla olivat jätevedenpuhdistamoiden luvat.</p>			
<i>Asiasanat</i>	Ympäristöluvat, ympäristönsuojelulaki, lainsäädäntö, tilastot			
<i>Rahoittaja/ toimeksiantaja</i>	Ympäristöministeriö			
	ISBN 952-11-2426-1 (nid.)	ISBN 952-11-2627-X (PDF)	ISSN 1796-1718 (pain.)	ISSN 1796-1726 (verkkokj.)
	<i>Sivuja</i> 29	<i>Kieli</i> Suomi	<i>Luottamuksellisuus</i> Julkinen	<i>Hinta (sis.alv 8 %)</i>
<i>Julkaisun myynti/ jakaja</i>	Suomen ympäristökeskus (SYKE), asiakaspalvelu, PL 140, 00251 Helsinki puh. 020 490 123, faksi 020 490 2190 e-mail: neuvonta.syke@ymparisto.fi			
<i>Julkaisun kustantaja</i>	Suomen ympäristökeskus (SYKE), PL 140, Helsinki			
<i>Painopaikka ja -aika</i>	Edita Prima Oy, Helsinki 2006			

PRESENTATIONSBLAD

Utgivare	Finlands miljöcentral (SYKE)			Datum November 2006
Författare	Mikko Attila			
Publikationens titel	Ympäristönsuojelulain mukaiset valtion ympäristölupapäätökset 2005 (Statens miljötillståndsbeslut enligt miljöskyddslagen 2005)			
Publikationsserie och nummer	Suomen ympäristökeskuksen raportteja 14 / 2006			
Publikationens tema				
Publikationens delar/ andra publikationer inom samma projekt	Publikationen finns tillgänglig också på internet www.ymparisto.fi/julkaisut			
Sammandrag	<p>Statens miljötillståndsmyndigheter, dvs. de regionala miljöcentralerna (13 st) och miljötillståndsverken (3 st) gjorde år 2005 totalt 1039 miljötillståndsbeslut enligt miljöskyddslagen. Av dessa gjordes 714 beslut (69 %) i de regionala miljöcentralerna och 325 (31 %) i miljötillståndsverken. Därtill gavs i kommunerna en avsevärd mängd miljötillstånd för verksamheter med mindre miljöeffekt.</p> <p>Mest tillstånd gavs för avfallsbehandling, djurstallar och torvproduktion, som tillsammans stod för 55 % av alla givna tillstånd. En stor mängd tillstånd fick även avloppsreningsverk, reningsverk för råvatten som använder ytvatten samt energiproduktionsanläggningar.</p> <p>Cirka 40 % av miljötillståndsansökningarna behandlades på mindre än åtta månader och 40 % på över ett år. Den genomsnittliga behandlingstiden var knappt 13 månader.</p> <p>Sakägare lämnade in anmärkningar och åsikter mest om tillstånd för torvproduktion och fiskodling. Besvär inlämnades mot 210 beslut, eller 20 %. Överlägset mest gällde besvärna miljötillstånd för torvproduktion, näst mest för avfallsbehandling och tredje mest för avloppsreningsverk.</p>			
Nyckelord	Miljötillstånd, miljöskyddslagen, lagstiftning, statistik			
Finansiär/ uppdragsgivare	Miljöministeriet			
	ISBN 952-11-2426-1 (hft.)	ISBN 952-11-2427-X (PDF)	ISSN 1796-1718 (print)	ISSN 1796-1726 (online)
	Sidantal 29	Språk Finska	Offentlighet Offentlig	Pris (inneh. moms 8 %)
Beställningar/ distribution	Finlands miljöcentral (SYKE), kundservice, PB 140, 00251 Helsingfors Tel. +358 20 490 123, Fax +358 20 490 2190 e-mail: neuvonta.syke@ymparisto.fi			
Förläggare	Finlands miljöcentral, PB 140, Helsingfors, Finland			
Tryckeri/tryckningsort och -år	Edita Prima Oy, Helsingfors 2006			

DOCUMENTATION PAGE

<i>Publisher</i>	Finnish Environment Institute (SYKE)			<i>Date</i> November 2006
<i>Author(s)</i>	Mikko Attila			
<i>Title of publication</i>	Ympäristönsuojelulain mukaiset valtion ympäristölupapäätökset 2005 (Environmental permits according to the Environmental Protection Act issued by the state authorities in 2005)			
<i>Publication series and number</i>	Suomen ympäristökeskuksen raportteja 14 / 2006			
<i>Theme of publication</i>				
<i>Parts of publication/ other project publications</i>	This publication is also available in the Internet www.ymparisto.fi/julkaisut			
<i>Abstract</i>	<p>The state environmental permit authorities, which consist of 13 regional environment centres and three environmental permit authorities, issued 1,039 environmental permit decisions in 2005. Of the total amount, the regional centres issued 714 (69%) and the permit authorities 325 permits (31%). Additionally, a remarkable amount of permits for installations with lesser environmental impacts were issued by the municipalities.</p> <p>The permits were mostly for waste management activities, livestock shelters, peat production, wastewater treatment plants, energy production and raw water treatment plants using surface water.</p> <p>Forty percent of the permits were issued within eight months of applying and in forty percent the time period exceeded one year. The average time of permit processing was nearly 13 months.</p> <p>Most of the stakeholders' complaints and opinions were given related to peat production and fish farms. An appeal was made of 20% of the permit decisions, mostly of peat production, waste management and wastewater treatment plants.</p>			
<i>Keywords</i>	Environmental permits, Environmental Protection Act, legislation, statistics			
<i>Financier/ commissioner</i>	Ministry of the Environment			
	ISBN 952-11-2426-1 (pbk.)	ISBN 952-11-2427-X (PDF)	ISSN 1796-1718 (print)	ISSN 1796-1726 (online)
	<i>No. of pages</i> 29	<i>Language</i> Finnish	<i>Restrictions</i> Public	<i>Price (incl. tax 8 %)</i>
<i>For sale at/ distributor</i>	Finnish Environment Institute, Custom service, P.O. Box 140, FIN-00251 Helsinki, Finland Tel. +358 20 490 123, Fax +358 20 490 2190 e-mail: neuvonta.syke@ymparisto.fi			
<i>Financier of publication</i>	Finnish Environment Institute (SYKE), P.O.Box 140, FIN-00251 Helsinki, Finland			
<i>Printing place and year</i>	Edita Prima Oy, Helsinki 2006			

ISBN 952-11-2426-1 (nid.)

ISBN 952-11-2427-X (PDF)

ISSN 1796-1718 (pain.)

ISSN 1796-1726 (verkköj.)